

לשון

עמ"י מבחן "אורוזו צו"ים היומי" – ללימוד כל ספר "אורוזו צו"ים" – במעגל השנה

יח
אלול

אורה חיים היומי
לימוד שולחן ערוך אורה חיים
בלר בשווה - וומבו אופט ליטום

כל השונה
- הולכות -
- בכל יום -
mobtach lo shava
bi "עולם הבא"

קוזם הלימוד יאמר: הגני עוזה למלוד. כדי שיביאנו הפלמוד ידיינו מעשה. ולידי מדרות ישנות. ולידי רידית התורה. ובהרני עוזה לשם ויחיד קוזם בא בריד הוז ואשכינטיה בשם מהויה ובשם אדרבי מונחים יאהרדונה זען זידי הנעלם בדחיפתו ורוחמו ביחסורא שלים בשם כל ישראל.

**סימן תרמו – סוכה ונוייה אסוריין גם כל שמיini,
ובו סעיף אחד להוכיח שהוא פסולה ושכבר נגמרה מצותה:
להניאה בה הנר מכנסיס בה קדרות וקערות וכיוצא בהם כדין
בזה הנקרא גודלה שמותר בה הנר בשאר הימים יניחנו בה ואם היא גודלה שמותר**

א. סוכה ונינה אסורים גם בשミニ ובחווצה לארץ שעושים שני ימים טובים אסור גם בתשיעי שהוא ספק שミニ ואם חל שבת במווצאי יום טוב האחרון של חג נהגים שלא להסתפק מני סוכה עד מווצאי שבת ויש מתיריהם. הגה: ויש שנาง נזקי יווצאים מן הסוכה היו אומרים יהיו רצון שנזכה לישב בסוכה של ליתן (כל צ). ואסור להכין ביום טוב לצורךليل יום טוב ולכך אסור להעמיד השלחנות והפסלים בכית לצורך הלילה דהיינו הכננה (Տג'וט מילומי ממל"י):

סימן תרמה – סדר תפלה ליל שmini ויוםו. וכו' ב'
סעיפים

א. ליל שminiי אומר בתפלה ותtanן לנו את יומם שminiי חג העצarra
הזה. הגה: ואנו נהגין שאין אומרים חג בשמיני דלא מצינו
בשבע מוקם שנקרה חג אלא אומרים יומם שminiי עצרת (מיגיטס).
ובחוצצה לארץ אוכלים בסוכה בלילה וביום מפני שהוא ספק
שביעי ואין מברכין על ישיבתה ומחדשי ואומרים זמו:

ב. שחרית מוציאין שלשה ספרים וקורין באחד מזואת הברכה עד סוף התורה ובשניהם בראשית עד אשר ברא אלהים לעשות וכשלישי ביום השmini עצרת ומפטירין והוא אחורי מות משה ובמקום שעושין שני ימים טובים אין מוציאין ביום הראשון אלא שני ספרים וקורין באחד המשחה בפרשת ראה מכל הבכור ואם הוא שבת קורין ז' ומתהילין עשר תעשר והמפטיר קורא בשני ביום השmini עצרת ומפטיר בכלים והוא יכולות שלמה ומהזיר הספרים ואומר קדיש ומברין משיב הרוח ומוריד הגשם :

סידרנו את סדר התשלוחן ערוך אורוז איזה ימים — עמוד איזה לשבה — ובסדר זה יגמר כל אורוז זיין שנה בשנה. ובזה יתאפשרו אשר יאסר לו לדבר ביום ויבכה להיות "בָּן עִילָם הַבָּא". נא לפנים לכל היהודים ובבתי הכנסת ובבתי מדרשות לזכות את הרבנים לעילוי נשמה הקروبין. וזה יהיה זכות ליותר נדול. וכל המזבח את הרבנים זוכה לבנים צדיקים.

המשך סימנו תורס – סדר יום הושענא רבה
יא. אם חל יום הושענא רבה ביום א' וקצתו עובדי כוכבים
ערבה בשבת והביאו כשרה. הנה: מיהו אם צוה ישראל
לקוץצח ואיכא פרהסיא בדבר יש להחמיר אם יש לו ערבה אחרת
(נימ' יומך נקס מצוות לכת"ה):

סימן תרמה – אתרוג אסור לאכול בשבועי. ובו ב' שיפים

א. אתרוג בשבועי אסור שהריה הוקצה לכל שבעה ואפ"לו נפסל אחר שעה בו מזויה אסור כל שבעת ימים ובשמיני עצרת מותר ובחוץ לארץ שעושים שני ימים טובים של גליות אסור אף בשמיני ומותר בתשיעי ואפ"לו חל להיות באחד בשבת ויש אוסרים בחל להיות באחד בשבת:

ב. הפריש שבעה אתרוגים לשבעה ימים כל אחד יוצא בו ואוכלו למחר אבל ביוםיו אסור שהוקצה לכל אותו היום:

סימן תרמו – דין סוכה ביום השבעי. ובו סעיף אחד

א. אף על פי שגמר מלאכול ביום השביעי שחרית לא יסתור סוכחו אבל מוציאו הוא את הכלים ממנה מן המנהה ולמעלה ומתיקן את הבית לכבוד יום טוב האחרון ואם אין לו לפנות כליו ורוצה לאכול בה בשミニין צריך לפחות מקום ארבעה על ארבעה לעשות היכר שהוא יושב בה שלא לשם מצות סוכה שלא יהיה נראה כמוסיף. הגה: ואם רוצה לאכול בסוכה אחר החג אין צורך לפחות בה דלא נראה כמוסיף רק ביום שמניני (מנגנון). ואם הוצרך לسعد בשאר היום צריך לאכול בסוכה שמצוותה כל שבעה בחוץ הארץ לצריך לישב בה בשミニין גם ר מלאכול ביום השminiין מורייד כליו ומפנהו אותם ממנה ואם אין לו מקום להורייד את כליו ורוצה לאכול בה בתשייעי אינו יכול לפחות בה מפני שהוא יום טוב והוא יעשה להזכיר אם היה קומה ש אסור להניה